

Het reeds vroeger vermelde, langs de heele kust verspreide, glanzend-zwarte aardewerk, dat veel jonger is, doet zich bij die oudere soort vergeleken als iets degeneratiefs voor, al kan men wel degelijk zien dat de techniek erop vooruit is gegaan. De tusschenliggende periode is, zocals wij gezien hebben, door den Tiahuanaco-stijl gekenmerkt, die een sterk afwijkend karakter draagt.

Uitsluitend te rade gaande met de stratigraphische gegevens moet men dus wel tot de conclusie komen, dat er geen direct verband bestaat tusschen het oude Trujillo-aardewerk (fig. 9 tot 12) en de jonge, zwarte vormen die onmiddellijk aan de geïmporteerde Inka-keramiek vooraf zijn gegaan (fig. 5 en 6). Evenwel hooren beide soorten oorspronkelijk in het Chimu-gebied thuis, zijn beide gekenmerkt door

dezelfde realistische plastiek die men nergens anders vindt, door dezelfde modellen zonder plastische versiering, kortom vertocnen zij een zeer nauwe vormverwantschap, van welken aard die verwantschap dan ook moge zijn. Afgezien van het feit dat de oudere soort artistiek hooger staat, verschilt zij van de jongere alleen hierin, dat zij

gekleurd is (roodbruin en wit), zoodat in het bijzonder de plastisch onversierde kruiken (fig. 10) door hun fijn gepenseelde schilderingen sterk bij de doodsche zwarte vormen afsteken. Sommige onderzoekers blijven dan ook voorloopig al het „Chimu-aardewerk” als een homogene groep be-

schouwen, al kunnen zij niet ontkennen dat deze opvatting op grond van de tot nogtoeverkregen stratigraphische gegevens alleen niet te verdedigen zou zijn. Zocals wij reeds aanstipten, heeft de Chimu-keramiek zich ver buiten haar oorspronkelijk gebied verspreid. Dit geldt van de bente zoowel als van de zwarte soort, maar terwijl in het eigenlijke Chimu-gebied behalve deze beide soorten, het daartusschen liggende Tiahuanaco-aardewerk en de Inka-keramiek, geen plaatselijke stijlen zijn gevonden die bij

geen dezer groepen aansluiten, is dit in andere deelen van het kustgebied wel het geval. Zoo zijn de meestal vrij plumpe kruiken van Chancay (fig. 13), die aldaar op het Tiahuanaco-aardewerk volgen, duidelijk gekenmerkt als vertegenwoordigers van een lokalen stijl die niet of slechts zeer los met de oude Chimu-keramiek, die ook hier niet

FIG. 11. BONT AARDEWERK VAN DE KUST (TRUJILLO?).